

**АНАТОЛІЙ ПАВЛОВИЧ
ДЯЧЕНКО**
(15.04.1951–0.8.05.2024)

8 травня 2024 року в результаті загострення тяжкої хвороби пішла з життя світла людина завідувач консультативної поліклініки державної установи «Національний науковий центр фтизіатрії, пульмонології та алергології ім. Ф. Г. Яновського Національної академії медичних наук України», кандидат медичних наук Анатолій Павлович Дяченко.

Анатолій Павлович Дяченко, народився 15 квітня 1951 року, у Великдень, в Чернігівській області в сім'ї вчителів. Був старшою дитиною в родині. Після закінчення школи поступив в Ніжинське медичне училище, яке успішно закінчив в 1970 році за спеціальністю фельдшер.

Після навчання був призваний в армію, де служив фельдшером в прикордонних військах західного округу. Мав військове звання старший лейтенант. Після служби поступив в медичний університет імені О. О. Богомольця, який закінчив в 1980 році.

Нетривалий час працював в київській міській лікарні № 5.

З 1982 року все професійне життя Анатолія Павловича пов'язане з Національним інститутом фтизіатрії та пульмонології ім. Ф. Г. Яновського НАМН України.

Саме тут він став висококваліфікованим пульмологом, який володіє сучасними клінічними, рентгенологічними та функціональними методами діагностики захворювань легень та серця.

У 1988 році А. П. Дяченко успішно захистив кандидатську дисертацію, присвячену питанням токсичного ураження серця у робочих основних професій виробництва шин та гумово-технічних виробів.

Пройшов спеціалізацію з техніки інвазивних методів дослідження серця та судин у Національному

інституті серцево-судинної хірургії ім. М. М. Амосова, після чого у 1987 році взяв активну участь у впровадженні методу венозної катетеризації серця у клініко-функціональному відділенні Інституту фтизіатрії та пульмонології спільно з В. К. Гаврисюком, А. І. Ячником, Н. Д. Морської. При цьому саме Анатолій Павлович особисто проводив усі хірургічні маніпуляції, пов'язані із дослідженням.

А. П. Дяченко має понад 30 наукових статей, 4 методичні рекомендації, 3 інформаційні листи, 4 авторські свідоцтва на винаходи.

З 1988 по останній день свого життя працював на посаді завідувача консультативної поліклініки Інституту фтизіатрії і пульмонології ім. Ф. Г. Яновського. Високий професійний рівень, хороші організаторські здібності, виняткова комунікабельність завжди допомагали Анатолію Павловичу у цій непростій роботі.

Виконуючи лікарський обов'язок, у 1986 році приймав участь у ліквідації аварії на Чорнобильській АЕС. Неодноразово отримував подяку від адміністрації Інституту.

Був чуйною людиною, лікарем, другом, батьком, братом, сином та дідусем.

Прожив чудові 47 років життя разом зі своєю дружиною. Збудував будинок та виховав двох дітей.

Анатолій Павлович мав прекрасне почуття гумору, завжди був душею компанії, знав низку різноманітних анекдотів та дотепних історій життя. Знав безліч українських віршів. Гарно співав та грав на гармошці.

Любив полювання та рибальство, навіть мав диплом вправного мисливця.

Світла пам'ять Світлій людині Анатолію Павловичу Дяченко!

Щирі співчуття рідним та близьким!

*Колектив Державної установи «Національний науковий центр фтизіатрії, пульмонології і алергології ім. Ф. Г. Яновського НАМН України»
Правління Асоціації фтизіатрів і пульмонологів України
Редакційна колегія «Українського пульмонологічного журналу»*